

2.

Pověz ně, má milá,
de sú napajadla,
kde že's ty děvečko,
uprimné srdečko,
húsky napájala.

A já ti nepovím,
nedajú ně naši,
že sa tvá rodina,
moje potěšení,
vysoko vynáší.

Vysoko vynáší,
vysoko si vede.
Nech si on zajede,
moje potěšení,
do Vidňa pro paně.

Ve Vídni služebná
a v Brně vandrovná,
to bude nevěsta,
moje potěšení,
pro vašého syna.

366.

Z Prusenovic.

Na Prusenovským mostě rozmarýn tam roste, a ho žádné ne - za - lí - vá

a on přece roste, a ho žádné neza - lí - vá a on přece roste.

Na Prusenovským mostě
rozmarýn tam roste,
[: a ho žádné neza - lí - vá
a on přece roste. :]

A já tam pudu,
za - lí - váť ho budu,
[: až on se mi zaze - lená,
že - niť já se budu. :]

Na Prusenovským mostě,
na černým blatě,
[: ach, kerak ty můj synečku,
zapomenu na tě. :]

367.

Z Velké.

Erb. 211. Bart. II. 485.

Zdlouhavě.

Aj, včera ne - dě - la by - la, a já sem doma neby - la;

byla tam mša svatá, za švárné děvča - ta a já sem na ní ne - by -

la.